Temps Pasqual - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 30/04/2017 - 09:00

Ac 2,14.22b-33
1Pe 1,17-21
Lc 24,13-35

Fa pocs mesos el Papa Francesc aplicava als jesuïtes les consideracions fetes a l'Església universal a través de les Exhortacions Apostòliques Evangelii gaudium y Amoris laetitia i l'Encíclica Laudato si'. Els barrejava conceptes tan progràmatics com ara fer camí cap a la perifèria, consolar, rebre i repartir els dons, unir la comunitat. Aprofitava les llums que dóna Ignasi en aquesta direcció, quan en les contemplacions pasquals invita a unir-se a l'alegria de Jesús, i a considerar l'ofici de consolar de Jesús ressuscitat, tal com un amic consola un altre.
El text evangèlic, que s'acaba de llegir, detalla d'una manera deliciosa l'acompanyament de Jesús als dos deixebles desesperançats que van camí d'Emaús. Aques text dimensiona profundament la invitació papal. Tots som perifèria en el moment que perdem la fe o la confiança. Els d'Emaús eren perifèria. Ni volien escoltar-se el testimoni de les dones. Sant Ignasi coneix bé els extrems de la desolació. En la seva vida espiritual constata que es pot caure tan avall com per a tenir la sensació de mai no haver tingut cap experiència de Déu, o que mai més no se'n tindria cap.

Els deixebles li comuniquen la tristor: nosaltres esperàvem... Li reconeixen també que Jesús era profeta, però ara ja fa tres dies que és mort i enterrat. Els seus ulls estan a les fosques, les orelles tancades. Ja poden parlar les dones, qui sap lo...

L'ofici de consolar és l'ofici de comunicar alegria. El Papa hi barreja les obres de misericòrdia, les espirituals, com fa Jesús recordant i ensenyant, com les corporals, de nodrir, visitar i acollir.
És ofici propi de la Companyia consolar el poble fidel i ajudar amb el discerniment, perquè l'enemic de l'humà no ens robi l'alegria: l'alegria d'evangelitzar, l'alegria de la família, l'alegria de l'Església, l'alegria de la Creació ... que no ens la robi ni per desesperança davant la magnitud dels mals del món i dels malentesos entre els que volen fer el bé, ni ens la canviï amb les alegries fàtues que estan sempre a l'abast en qualsevol comerç.

Jesús s'explica. Una vegada més insisteix en aquell "calia", que reblava les seves prediccions de la passió i mort del Fill de l'home. Un "calia" que obria el sentit de tantes pàgines de la història antiga, dels vaticinis i esperances profètics i de les oracions ardents dels salms. Un "calia" que continua il·luminant els dos mil anys de la història cristiana. Com insinua el Papa, les desgràcies actuals ens roben l'alegria. Pobles refugiats a la intempèrie, plagues de fam i malaltia, esclavatges, assassinats fins i tot enmig del culte de Rams o de l'alegria familiar de Pasqua.

S'havia de refer, però, aquells caminants, perquè, impulsats per l'alegria del reconeixement, poguessin recuperar i anunciar la comunitat amb una segona caminada galopant a la llum de la lluna pasqual. Els evangelis sinòptics nou vegades ajunten les quatre accions bàsiques de la celebració eucarística i de tota conducta cristiana: prendre el pa, beneir-lo, partir-lo i donar-lo. Són accions que posen en obra el parenostre. Jesús convida a fer-les com a memorial seu. Ho fa ell i, efectivament, el reconeixen.

Aquí tenim resumit el repte de l'Església. Plens de l'alegria de l'amor a Jesús i als germans, fer camins en cordada cap a les perifèries i barrancades. En els Fets dels apòstols, en un moment d'intensitat màxima de tempesta i naufragi, Pau assegura la salvació de tota la soldadesca i marineria (entre tots eren 276 persones), invitant-los a un últim menjar després de catorze dies de dejuni, la nau a la deriva, i " Havent dit això, prengué pa, digué l'acció de gràcies a Déu davant de tothom, el partí i començà a menjar".

ETIQUETES
CONSOLAR DESOLACIÓ ALEGRIA